

دوای ئەوێ ئاماژەمان بە ژبانی روحی شاعیری فارس مەولانا دا که بنەمای سۆفیگەراییەکی بۆ تەسەوفا ئیسلامی دەگەریتەوه، پێویستە لەناو تەسەوفاشدا رێبازەکی شەرۆقه بکەین و لەو رێبازە سۆفیانە جیا بکەینەوه، که ئەم رێگە چاکەیان گرتوووە بەر. بەلەخی شاعیری سۆفی بوو که لەناو سۆفیگەریدا سەرچاوەیەکی گەرمی بۆ گەشتن بە ئەدەبیاتی داناو. بەجۆریک رێبازەکی تێکەڵەیه که لە نێوان فەلسەفە و داناییەکی کارەکی، تەسەوفاوەی جۆریک نییە لە تەسەوفا سلیبی که ژبان و ئەوێ لەناو ژباندایە بەرەو فەنای یەکارەکی بیات، مەولانا لە سەرەتای ژبانی زانستیدا سۆفی نەبوو، بەلکو شارەزاییەکی باشی هەموو زانستە باوەکانی سەردەمی خۆی بوو.

ئەوێ لە مامۆستاکانەوه فێری بوو لە ژبانی زانستی خۆیدا بەکاری هێناوه و دەرسی بە خەڵکی وتووێتەوه و وەک شەرۆقه کار و رەخنەگریک کاری کردوو. لە کێشە زانستی و عەقڵییەکان رۆچوو. دوای ئەمە هەموو ژبانی خۆی بۆ تەسەوفا تەرخان کردوو و لە زانستی قال و قیلەوه هەنگاوی ناو بۆ زانستی حال و ئەحوال، پاشان وەک تاقانەیهکی درەوشاوه لە بابەتی فیکری و دەروونی دەرکەوتوو. تا بوو تەسەوفاوەی کیمیای ئەخلاق و سۆفییهکی شاعیر. وەک زانراویشە بارگۆڕینی مەولانا لە ژبانیکی زانستی و عەقڵییەوه بۆ ژبانیکی سۆفیانە زۆر لەناکاو بوو، ئەمەش بۆ ئەو چاوپێکەوتنەوهی دەگەریتەوه که لەگەڵ سۆفی بەناوبانگ (شەمسەددین تەبەری) لە ساڵی ۱۲۴۴/۶۴۲ز لە شاری قۆنییە هەبوو.

شەمسەددین جلویەری دەرویشەکانی دەپۆشی و لە ناوچەیهکی نزیک لەو شوێنەوهی بەلەخی وانە تێدا دەوتەوه، نیشته جێ بوو. کاتیک چاوی بە بەلەخی

رێبازی جەلالەددینی بەلەخی لە تەسەوفا

لە عەرەبییهوه: پێشڕەو عەبدوللا

شهمسی ته وریتی

بهره‌م نه‌بوو، نه‌و‌بوو مه‌ولانا که‌وته ناو‌تازاریکی د‌روونی و روحیه‌وه و کۆمه‌لّیک قه‌سیده‌ی له‌سه‌ر ئەم دابرا‌نه روحیه‌وه نویسی. مه‌ولانا به‌ته‌واوی خۆی له‌خه‌لکی ده‌پاراست و به‌رده‌وام یادی ئەو دۆسته روحیه‌ی خۆی ده‌کرده‌وه. نه‌و‌بوو سولتان وه‌له‌دی کورپی نارده‌دیه‌شق و کاتیک که ئەم زاهده‌ی دیته‌وه، له‌گه‌لّ خۆی هینایه‌وه بۆ قۆنییه. دوا‌ی یه‌ک‌گرتنه‌وه‌ی ئەم دوو روحه‌به‌رز، جارێکی دیکه قوتابیه‌کانی مه‌ولانا که‌وته‌وه هیرشکردن بۆ سه‌ر شه‌مس. نه‌و‌بوو ئەم جاره به‌به‌کجاری کۆچی کرد و مه‌ولانا تا له‌سالی ۶۴۵ک، ۱۲۴۷ نه‌یدیته‌وه، هه‌والیان بۆ هینا که دۆسته‌که‌ی مه‌ولانا کوژراوه. کاتیک ئەم هه‌والیان پێ دا، مه‌ولانا وتی: کیه‌ ده‌لّیت که روحی نه‌مر (شه‌مس) مردووه؟ کیه‌ هینده‌ نازایه تا بلّیت خۆی هیوا وا له‌ دایک ده‌بیت ئەو که‌سه بیجگه له‌ دۆزمنی شه‌مس که‌سی دیکه نییه. له‌ ده‌ستدانی هاو‌پیکه‌ی زۆر کاری له‌ مه‌ولانا کرد و ای کرد به‌رده‌وام حه‌ز به‌ته‌نیایی بکات و له‌خه‌لکی دووربه‌و‌یته‌وه. به‌ره‌می ئەم دابرا‌نه‌ش بووه هۆی نه‌وه‌ی مه‌ولانا وه‌ک پيشه‌نگی شيعری فارسی ده‌ربکه‌و‌یت. نه‌و‌بوو دیوانیکی به‌ناوی شه‌مس‌وه‌ ده‌رکرد و له‌ناو زۆریه‌ی قه‌سیده‌کانیدا ناوی شه‌مسی ده‌هینا، یان به‌ ناوی شه‌مس کۆتایی به‌و قه‌سیده‌یه‌ ده‌هینا، که هه‌ندیک

که‌وت، شته‌کان گۆرانیان به‌سه‌ردا هات و له‌ناکاو مه‌ولانا دۆخی گۆرا له‌ ژيانیکی دیراسی و زانستی بۆ ژيانی سۆفیه‌کی بیرکه‌ره‌وه. وه‌ک باس ده‌کریت ئەم چاوپیکه‌وته‌نه کاتیک بووه که مه‌ولانا له‌ ته‌نیشته‌ حه‌وزیکه‌وه دانیشتووه و خه‌ریکی خۆبندنه‌وه‌ی کتیبیک بووه، شه‌مس‌ه‌ددین کتیبه‌که‌ی لی وه‌رده‌گرت و فریتی ده‌داته ناو حه‌وزه‌که‌وه، پاشان ده‌ری ده‌هینیته‌وه بێ نه‌وه‌ی کتیبه‌که تیک‌چوو‌بیت، واته‌ ته‌ر بووبیت و مره‌که‌بی سه‌ر کاغه‌زه‌کان په‌رشوبلا بووبیته‌وه. زۆر رای دیکه‌ش هه‌ن له‌سه‌ر یه‌که‌مین چاوپیکه‌وتیان، به‌لام ئەم رووداوه یه‌قینیتریانه. دوا‌ی ئەم رووداوه‌ش شه‌مس‌ه‌ددین کاربگه‌ریبه‌کی زۆر قوول له‌سه‌ر مه‌ولانا داده‌نیت و باری له‌ وانه‌گوتنه‌وه بۆ ته‌سه‌وف ده‌گۆریت، ئەمه‌شی له‌ یه‌کیک له‌ چواربهنه‌کانی خۆیدا وینا‌کردووه. «کاتیک که‌ ناگری عیشق له‌ سینه‌مدا بلّیسه‌ی سه‌ند، هه‌موو نه‌وه‌ی له‌ دلّمدا بوو سووتاو نه‌ما و وای کرد که هیچ خۆشیم نه‌یه‌ت له‌ عه‌قلی ورد و کتیب و قوتابخانه». مه‌ولانا ئیشی له‌سه‌ر هۆینه‌وه‌ی شيعر و قه‌سیده‌ کرد و ئەسپی خۆی تاودا. وا ده‌رده‌که‌و‌یت که مه‌ولانا ئەو دیداره‌ی له‌گه‌لّ شه‌مس به‌ کۆمه‌لّیک ده‌ربیرینی جیاوازه‌ ناگری عیشقی ده‌شوبه‌هینیت و له‌ناو شه‌مس‌دا نووری خۆشه‌ویستی به‌دی کردووه، بۆیه هه‌موو ژيانی خۆی تابه‌ت کردووه بۆ ژيانیکی روحی و زوه‌دگه‌را. له‌ژیر رۆشنایی ئەو خه‌لو‌یه‌ی له‌گه‌لّ شه‌مس کیشاوبه‌تی سه‌رچاوه‌کان زۆر زانیاری که‌میان له‌سه‌ر که‌سایه‌تی شه‌مس باس کردووه و وه‌ک ده‌ریش ده‌که‌و‌یت ئەو پیاوه‌ زۆر خۆبنده‌وار نه‌بووه، به‌لام له‌ قسه‌کانیدا نیشانه‌ی روحیکی گه‌وره‌ به‌دی ده‌کرا. وته‌کانی بۆ گو‌یگره‌کانی زۆر کاربگه‌ربوون وه‌ک گه‌ریده‌یه‌کیش به‌رده‌وام له‌ گه‌راندایه‌ بووه. ناشزانریت که‌ خه‌لکی کوی بووه و ئاستی زانستییی نه‌زانراوه، ته‌نیا کتیبیک نه‌بیت به‌ناوی نه‌وه‌وه‌ بلاو بووه‌ته‌وه نه‌ویش کۆمه‌لّیک وتاره. ئەم دیداره‌ی شه‌مس وای کرد که قوتابیه‌کانی مه‌ولانا رق له‌ شه‌مس هه‌لگرن، چونکه بووه مایه‌ی وازه‌ینانی مه‌ولانا له‌ وانه‌وته‌وه، بۆیه ده‌ستیان به‌ هیرشکردنه‌ سه‌ر شه‌مس کرد، که بووه هۆی گۆرینی سۆفی مامۆستا جه‌لاله‌ددین بۆ ده‌رویشیکی ته‌نیا و تاقانه. وه‌ک باس ده‌کریت کاتیک شه‌مس هه‌ستی به‌م ناکوکی و ئالۆزییه‌ کرد، قۆنییه‌ی به‌جی هیشته‌ و چووه ولاتی شام، به‌لام ئەم سه‌فه‌ره‌ بی

له نووسهران وایانده زانی ئەم بەرھەمانە هی شەمسەن
لەبەر زۆری ناوھینانی لەناو قەسیدەکاندا، بەلام
لیکۆلینەو ئەدەبییەکان ئەوەیان ساغ کردووە تەووە که
ھەمووی بەرھەمی خودی مەولانا.

بەم جۆرە بەشیک لە ریتبازی مەولانا لەناو
سۆفییگەریدا دەرکەوت، ئەویش مەیلدان بوو بە
خۆشەویستی و وەجد بەمەبەستی گەیشتن بە پلە
بالاکانی کەمال، بە شێوەیەک کە سۆفی ئەم وەجدە لەناو
سۆفییەکی تردا بەرپا بکات، کاتیک کە ئیتر شەمس
نەماو مەولانا بێ هیوا بوو، وەجدی خۆی دایە پال
یەکیک لە قوتابییهکانی بەناوی سەلاحەددین زکوپ کە
حەزی بە بێنیی ئەو دەکرد و لەگەڵ ئەودا بابەتە سۆفی و
جەزبە روحمییەکانی تاوتو دەکرد، ھەرودھا لەسەر بابەتی
سەماع (سەمای سۆفیانە) گفتوگۆیان دەکرد، کە سەماع
چەند کاریگەری ھەبە بۆ راکیشانی سۆفی و گەیشتنی بە
پلە کەمال و چۆنیەتی سەماع و کاتی گونجاوی
سەماع. مەولانا ھیندە قوول لەگەڵ ئەم قوتابییهی
رۆیشت بە جۆریک کە ئیتر شەمسەن لە بێرکرد، کە یەکەم
پالنهەری بوو بۆ ناو جیھانی تەسەوف.

بەلام ئەمە زۆر درێژە نەکیشا، ئەوەبوو لەسالی
۱۲۵۸/۶۵۷ ز سەلاحەددین کۆچی دوایی کرد و مەولانا
بەم رووداوە زۆر پشی تەنگ بوو و قەسەکردنی لەگەڵ
خەلکی تەرک کرد، تا ئەوێ خۆشەویستی گۆرا بۆ
قوتابییهکی دیکە بە ناوی حەسەن حیسامەددین
لەدایکبووی ۱۲۲۶/۶۲۳ ز کە کۆتا ھاوێلی بوو لە
رێگە تەسەوفدا. مەولانا خۆشەویستی و پێوەندی
سۆفیانە لەگەڵ بەست، بەرادەبەک کە گۆیی لێ دەگرت
و ھەم لەرووی زانستی ھەم لە رووی تەسەوفەووە
پیشنیارەکانی قبوول دەکرد. ئەم پیاو بەجۆریک
مەولانا خۆش دەویست و حەزی دەکرد کە خەمەتیکی
بەرچاو بەم رێگە بکات، ئەوەبوو زۆری لە مەولانا کرد
کە قەسیدەکانی بنووسیتەووە ھەتا یارمەتیدەر بێت بۆ
خەلکی و ھاوکارییان بکات لە چارەسە کیشە
ئالۆزەکانی تەسەوف و دەستی کرد بە یارمەتیدانی
مەولانا لە و رەنجە قورسە ئەو ھەموو سالە کیشابووی.

مەولانا خۆی مەیلی نەبوو کە بنووسیت، زیاتر حەزی
دەکرد کە ھەر لەناو سینەیدا بیتی تەووە، بەلام لەبەر
داواکاری زۆری حەسەن حیسامەددین، کە لەلای زۆر
خۆشەویست بوو، بۆیە فەرمانی پێ کرد قەسیدە و

شیعەرەکانی بنووسیتەووە، دواي نووسینەووەشی بۆ
مەولانا دەخویندەووە، زۆری لە کۆری مامۆستاو
حالتی سەماعدا دەخویندەووە. حەسەن لەبەر ئەوەی کە
شارەزایی سلوکی مەولانا بوو، دەیزانی مەولانا لە چ
کاتیکدا شەوق و زەوقی زیاترە، لەو کاتاندا ھەموو
شەکانی تۆمار دەکرد. ھۆگری مەولانا بۆ حەسەن و بۆ
عاقلییەکی ھۆکاریکی گەورە بوو بۆ لەدایکبوونی ئەو
ھەموو قەسیدە و نووسینە. چاکە و فەزل بۆ حەسەنە و
ماف لای ئەو کە یارمەتیدەری مەولانا بوو لەو ھەموو
سەرودە زانستییە چاکە کە جیگە بایەخی زانایانی
رۆژھەلات و رۆژئاوا بوو. زۆری لە لیکۆلەرەن دیکەتی
ئەوەیان داووە کە مەولانا لەناو نووسینەکانیدا زیاتر
مەیلی بەلای ریتبازی تەسەوفەووە بوو وەک لە نووسینە
زانستی و شەرعییەکانی. ئەوەی پێ خۆش بوو کە
لەسەر ھەموو شەکانی تەسەوف و سلووک شەرعی
ھەبیت، بە جۆریک لە جیھانی مەعقوول و ھەستپیکراو
نزیکیان بکاتەووە و بە پێچەوانەشەووە. زۆر ھەولێ داووە
نمونهی وەھا بێنیتەووە ھەتا لە فیکر و زبھنی خەلکی
نزیکی بکاتەووە، بۆیە سەیردەکە ئەم مەلەوانە بەتوانستە
توانیبووەتی کۆمەڵیک بابەتی ئەخلاق و فەلسەفی
پیشکەش بکات. بە جۆریک کە ھەموو ئەوانەشی لەو
ئاستە بالا یە تێگەیشتن نەبووبن، بتوانن تێی بگەن.
زۆرجاریش بابەتی ئالۆزی بۆ چارەسەری کیشە کەلامی و
سۆفییهکان بەکارھێناو، بە جۆریک وەک بلایی ھەموو
تواناییە زانستی و ھونەراییەکان بۆ ئەو ھەن کە
گوزارشت لە جیھانی تەسەوف بکەن، یان بەھدی
زانستی ھەموو زانست و ھونەرەکان پەبووستن بە جەزبە
روحانییەکانی جیھانی تەسەوفەووە، ھەرودھا کە شفی
حەقیقەتەکان پتووستی بە دەروونیککی بێ خەوش ھەبە.
لەگەڵ پالفتەکردنی روح و ویزدان لە ھەموو پیسی و
ژەنگ و ژاریک، لەگەڵ ئاراستەکردنی خولق و فەزای
مرۆف بۆ زەمینە یەکی قوولی وەھا کە بۆ جیھانە
روحییەکی یارمەتیدەر بێت.

سەرچاوە:

جلال الدين الرومي بين الصوفية وعلما الكلام، د. عناية الله
ابلاغ افغاني، الدار المصرية اللبنانية، الطبعة الاولى، ۱۹۸۷،
ص ۱۳۹-۱۴۲.